

A vezetői befolyás forrása

Amint látjuk egy tágabb dimenziós kézdelem színtere.

Nemcsak a mindennapokban tapasztalt, sokszor emberfeletti kézdelemben kell helyt állnunk, hanem egy természetfeletti kézdelem részesei is vagyunk. Gyakran úgy érezzük, hogy a mindennapok kézdelmei is erőnk felett valók, és még nem is beszélünk arról, hogy mássokat befolyásoljunk a jóra. Lehetséges-e befolyásolni legalább a közvetlen kapcsolatunkban levőket, vagy - egy globális kultúra sodrásában - végleg elvesztjük befolyásunkat? Legtöbbször egy párnyi, jelentéktelen pontnak érezzük magunkat a mai világ formálásában. Igaz ez az egyéni életünkre, de igaz a kis közösségeinkre is.

Elizeus

Története éppen ez történetlenül nagy bűntörést adhat nekünk. Van lehetőségünk befolyásolni a világot, függetlenül attól, hogy emberileg milyen eszközökkel rendelkezünk. Ha Isten elv egy feladatra, akkor biztosítja az eszközöket is. Isten időnként az történet ad lehetetlennek tűnő feladatokat, hogy az Ő neve dicsőítse meg, ne a miénk. Elizeus erre a szolgálatra lett elhívva. Amint látjuk keresztül nagyszerűen látható, hogy Isten képes megváltoztatni a körülöttünk lévőket, és a rájuk bízott feladathoz biztosítja az eszközöket. Elizeus szolgálatát nagyszerű csodák kísérik, és a békesség prófétájaként megváltónk előképe lett.

Á

Egy beteljesült élet

Menjünk el most az Isten keresztül

Elizeus életének utolsó napjaihoz. Ahogy ott állunk a beteggyáznál, egy megdöbbentő, és talán egy kicsit igazságtalan kópet látnak. Ez az a megbetegedett Elizeus olyan betegséggel, amelybe bele is halt, és lement hozzá Jós, az Izrael királya, és arcára borulván sőt az Isten mondta: "Édes atyám, Édes atyám! Izrael székerei és lovagjai!" (2Kir 13:14) III és Őve ragadtatott el, bárr volt az életben egy bukás, amikor elmenekült a Jázabel elől, és meg akart halni. Elizeus azonban 70 év teltével, hűségese szolgálta utján halálos betegségbe esett. Kicsit másként képzelnék el egy ilyen életművet. Ha rájuk lenne bízva, máss sorsot adnának Elizeusnak.

Isten Igéje

azonban képes helyre tenni emberi elkövetéseinket. Péter apostol azt mondja: "Mert kézzel a mi senki sem állhat meg, és senki sem halhat meg: Mert ha Istenünk, az Istenünk; ha meghalunk, az Istenünk halunk meg. Azért akarjuk, akarunk, akarunk, az Istenünk vagyunk" (Róm 14:7-8). A halál tálról fellelmetes, de Krisztus kézzelében másként tekinthetünk rá. Jézus halála elvette annak fellelmetességét. Matthew Henry írja: "És akinek a feje a mennyben van, nem kell félnie a lábait a szára tenni."

Az idős

prófétáta ott fekszik a halálos ágyán. Joás, Izrael királya, meglátogatja és így kiált fel: "Édes atyám, Édes atyám! Izrael szekerei és lovagjai!" Joás felkiáltása kifejezi, hogy a prófétáta volt a nemzet legnagyobb védelme, és most távozásával eltűnik egy láthatatlan, nagy lelki védőfal az ország körül. Isten napjainkban ma is igaznak kell ennek lennie. Kinyezetünk jásáte és védelme Isten prófétái napjaink aktív jelenlététől függ. Egy más királyság kárvetei vagyunk. Olyan üzenetet képviselünk, amely befolyásolja az emberek és nemzetek sorsát.

Ahogy Elizeus visszatekint az életére, nyugodt lehet, hogy jól elvégezte a dolgát. Egész életünk felkészülésére erre a végére. Jár lenne abban a tudatban lenni, amikor odaérünk, hogy mindent megtettünk, amit el kellett végeznünk - nem éltünk hiába. Elizeus élete bemutatja azt az igazságot, amit a Páldabeszédek kinyilvánítanak: "Az igazak ísvégye pedig olyan, mint a hajnal világossága, mely minél tovább halad, annál világosabb lesz, a teljes dőlig" (Páld 4:18). Arra lettünk elhívva, hogy befolyásunk delon távozzunk, nem pedig az alkonyán. Hogyan lehetséges ez olyan élettel, amely fizikai leépülésen és halálra vezet?

Elizeushoz hasonlóan áldást jelenthetünk a halálos ágyunkon is

2Kir

13:15-19-ben egy kálmánus káppel találkoztunk - az ájjal-nyállal. Elizeus egy szimbolikus cselekedettel sárgeti, lelkesíti a királyt Isten ellenségeinek megsemmisítésére. Tudja, hol van az igazi ellenség, és hol kell harcolni ellene. Ő maga már nem képes kifizetni az ájt, de ott a keze az ifjú királyán. A kázzrítéltal a felhatalmazást továbbtja. Próbálja felkészíteni a megalkuvás fiatal királyt, hogy bátran szálljon szembe az ellenséggel. A szakártelem és a királyi hatalom álmagban nem garancia az ellenség legyőzésére. A győzelem forrása máshol van elrejtve. Nem lehet fizikai erőviszonyok alapján kiszámítani a győzelmet. Bálc Salamon a kávetkezőt mondja: "Nincs bálc, és nincs ártelem, és nincs tanács az árr ellen. Kázen áll a átkázetnek napjára; de az árr a megtartás!" (Páld 21:30-31).

Elizeus ájra a

kezébe veteti a nyilakat. Azt parancsolja neki, hogy lövön a poros faldbe. Elizeus a lelki szemeivel látja a napot, amikor napégleges győzelmet arat. Látja Isten ellenségeinek megsemmisítését. Joás azonban nehezen akarja ájtvenni ezt a látást. Ágy áll ott előttünk, amint folszegen tartja a nyilakat, mint egy szögyellős tődzser, aki egy áreg, szenilis ember hárbortjának próbájl eleget tenni. A tárténetből kiderül, hogy egyáltalán nem volt lelkes a kálmánus gyakorlat kázzben. Vajon miért nem lelkesedik? Miért nem veszi ájt a tázet, ami mág most is ott van a haldoklás prófétáta szemeiben? Ez egy valóságos háború utáznása volt. Elizeus próbálta lejtítani a jávót. Az egyik oka az lehetett, amiért Joás nem lelkesedett, hogy egy bolondos jítáknak árezte. Tá gyermeteg egy racionálisan gondolkodás, fiatal felnőtt számára. De minden bizonnyal lehetett egy ennél is fontosabb oka a lelkesedés hiányának. Joás egyszerűen nem látott semmiféle kapcsolatot a poros faldbe kilőtt nyilak és a káscsöbbsi győzelem kázzátt.

Istennek

pontosan ez a baja az imádságainkkal. Legtöbbbször erőtlén az imaletünk. Hacsak nem vagyunk katasztrófában, nem hisszük, hogy a kimondott szavak bűnt is eredményez. Elhinni, hogy az a nehézség, amit az Ágyunk mellé kerülve elmondunk Istennek, megváltoztatja a világot. Ez a legnagyobb hitbűnünk. Túlrelemlenek vagyunk kitarítani a területeinket, mert nevelésnek tűnik, hogy az ott elmondott szavak valójában ártalmasak a világot. Ezért könnyen feladjuk a hitet a hátrahagyottakért. Egyes imádságok gyors választ kapnak, de Isten legtöbbször csak lassan és biztosan válaszol. Tudni akarja, hogy tényleg rajta van-e a szavaink teljesen, és valójában a dicsőségére fogunk-e hinni a válaszával. Ezért nem szabad könnyen feladnunk. A hitetlenségünk akadályozza meg leginkább Istent a válaszában. A félszavakkal választott válaszdelem eleve kudarcra van tartva.

Jézus a

százezeréves történelem találatok között a legnagyobb, a számunkra is áthidalhatatlan, kihívással. Mária evangélista feljegyezi Jézus nazaréti látogatását. Ahogy felállt szombat a zsinagógában, a hallgatók kezdték egymást káromolni: Honnan vette ezt a bölcsességet? Ismerjük a családját, a testvéreit, tudjuk, hogy mit várhatunk Tőle. Megdöbbentő az állítás: "Nem is tehet vala ott semmi csodát, csak nehézséget gyűjtött meg, rájuk vetve kezeit. És csodáikozik vala azoknak hitetlenségén" (Mk 6:5-6). Nem a kislétszám, a régi népesség, vagy a kemény padok voltak az akadály. Sokkal inkább a sorokból megszólaló szkeptikus cinizmus volt az akadály.

A kis

elvársok korlátozzák Isten hatalmát. Joás nem gondolja, hogy teljes győzelmet arathat, és győzelem le teljesen a száriakat. Ne mondd, hogy "lehetetlen", ha Isten azt mondta, hogy tedd meg. A gyenge vágy is korlátozza Isten hatalmát. Akart Joás igazán harcolni? Vágyott arra, hogy Szária veszítsen? Egyáltalán nem úgy nézett ki! Jézus azt káromolta a bethesdai betegről: "Akarsz-e meggyógyulni?" "Mit akarsz, hogy cselekedjem veled?" - káromolta a vakot a jerikóon. Legtöbbször az a tény, mert nem látjuk. A Szentlélek olyan mértékben tárt be, ahogy igazán vágyunk rá.

Ha használjuk

az erőnk, akkor az a hirtelen fog. Az újabb és újabb tapasztalatok erősítik, lelkesítik bennünket. Gedeonnak is azt mondta az Úr: Menj el ezzel a te erőddel! Joás nem lőtte ki az egész tőrt, hanem hátrahagyta a hátrahagyottakat. Ez volt a veszteség. Ha Isten adott egy tőrt nyelvésszót, mindet használjunk. Az ima fegyvere nem csak a sekélyes káromlásokkal áll a rendelkezésünkre. Sőt nem is arra adatott, hanem, hogy hegyeket mozgassunk vele. Azért, hogy káromlók Istent, lehetőséget adjunk Istennek, hogy hatalmas dolgokat tehessen letünkben és mások letében, a világ letében. Tanuljunk meg káromlani és kitarítani a káromlásban. Ne adjuk fel hátrahagyottakat után. Valaki azt mondta: "Az ima nem csupán munka, az ima a munkánk... a tőrt ennek a tisztogatása." Amikor legkisebb azt mondod: "Már csak imádkozni tudok", gondoldj arra - ez a lehetőségek kezdete, nem pedig a vége!

Elizeushoz hasonlítan elidőtst hagyhatunk magunk után, amikor elmegyünk

„Azután meghalt Elizeus, és eltemették. A moabitai portyázó csapatok pedig az országba tértek a kálvetkező esztendőben. És térte, hogy egy embert temettek, és mikor megölték a csapatokat, gyorsan odatették azt az embert az Elizeus sírjába; de a mint odajutott és hozzáért az Elizeus tetemeihez, meglevénedett és lábaira állott.” (2Kir 13:20-21)

Elizeus

Életadása szolgálata nem fejeződött be a halálával. Ahogy egy év múlva a csontjai mellé próbatáltak helyezni valakit, életre kelt. Kálvetkező évben, egyedülállóan térte. Csupán egy személyt élet ezen a földön, akivel ez megtért. Májú evangéliuma feljegyz, hogy Jézus Krisztus halálakor a sír megnyitak és sok elhunyt szent feltámadt. Csupán Elizeus kiváltása volt, hogy ebben is a Megváltó elököpe legyen.

Meg vagyok

gyözöde, hogy ez az eset mást is elmond nekünk. Arról is beszél, hogy Elizeus életadása szolgálata nem fejeződött be a halálával. Mivel megszentelt életet, még halála után is áldásos befolyással volt az emberekre. Nem a kálvetkező ereketisztelet megalapozására van feljegyzve ez az eset, mint ahogy azok az esetek sem, amikor Jézus, Péter vagy Pál ruhájának körítésé gyűjtést hozott. Hanem hangosan beszél arról, hogy búr a prófatá meghalt, de Akit kápviselet, az élet. Én az Ásr, és Ó az Édváltótól! Jóis sírása nem egy valóságos vesztésnek szót, hanem a saját hitelenségnek. Isten nyilvánvalóvétel, hogy Elizeus halála után is van hatalma a kálvetkező megváltottakra, a kálvetkezőpésre, a helyreállítására. Sajnos ezt akkor sem fogadta mindenki hittel és lelkesedéssel.

Isten ma is

Én! Kápes arra, hogy az ádtott élet győlmélceit messze továbbnyítsa szolgálói életénel. Rousseau, Darwin, Nietzsche vagy Marx ártákságe is tálté a maga korát - és megfertözték a világot istentagadás és igazságuk hamis rendszerével. A Jelenések kányában azonban Jézus Krisztus ágy tesz bizonyágot magájról: „Ne félj; én vagyok az Első és az utolsó; pedig halott vagyok, és én meélek ártákkán ártákká ámen, és nélam vannak a pokolnak és a halálnak kulcsai” (Jel 1:18). Ahogy Elizeus ázene és szolgálata nem halt meg vele, így áttörő szolgálata, ársai ma is áldásos befolyást ársztanak a világra. Ágy Isten mai szolgálójnak befolyása, amelyet nem maguktól, hanem Jézus Krisztustól kálvetkező, szintén ártákkárványú eredményt szerezhet.

Vegyük

páldájának Elizeus életét és halálát! Más lett-e a világ azért, mert megszólalt? Megváltottak-e a dolgok kálvetkezőléd, mert semmi sem volt fontosabb Isten akaratánál? A világ nagy állumfáfiai, filozófusai még letúntek, de Jézus Krisztus ma is élet. Ó az Első és az Utolsó. Azt mondja, hogy néla van a hatalom az élet és a halál felett. Néla van a hatalom az ártákká élet felett! Ha élet

kapcsolatban vagyunk Krisztussal és Szentlelke bennünkkel, akkor akár mi is lehetünk benne, hogy Isten áldását kapjuk. Bár lehetünk ennek az üzenetnek, hiteles képviselői, hogy amikor Jézus Krisztus hamarosan megjelenik az ég felhőiben, mi is csatlakozhassunk Elizeushoz és minden szentekhez, birtokba véve csodálatos ajándékainkat Jézustól. Ez a reményünk, ezért vagyunk Krisztus követői.

Á

Á

Dr. Szilvási András